

el barri de sant antoni

ÀNGEL CALDAS I BOSCH

Dissabte passat, una munió de gent del Veïnat de Salt es reunia, davant la Factoria Cultural de la Coma-Cros, per celebrar, després de catorze anys de silenci, la festa de Sant Antoni, honorat, des de finals del segle XIX, en aquesta zona de Salt que va nèixer al redós de la indústria tèxtil, que s'instal·lava al Barri Vell (1846) i, més tard (1861), al Veïnat. Vint anys més tard, les monges Clarisses varen instal·lar-se en el nou convent. L'espiritualitat franciscana va marcar profundament el barri, anomenat de Sant Antoni. Recordo que, cap als anys 50, els veïns es reunien al voltant de la imatge del Sant, amb una cadira baixa, i allà es resava

el Rosari, interromput només pel pas d'alguna bicicleta que no feia soroll. Durant uns quants anys, es va celebrar la Santa Missa al carrer, a la cruïlla de la Unió i Sant Antoni. Després, ara feia 14 anys, es va interrompre i es va portar el Sant a l'església parroquial, on es celebrava Missa el dia 13 de juny.

Dissabte passat, avançant dos dies la festa, la gent del Barri de Sant Antoni va decidir reempendre la festa.

Eren molts. S'endevinava com una voluntat de recuperació d'uns valors que anyoraven. Hi vaig veure els fills espirituals de mossèn Vicenç Vila, que ell va formar, durant anys, al menjador de casa seva, i no va morir fins que va haver casat l'últim. I molta gent recuperant un somriure de festa de família.

Es notava que aquells saltencs del Veïnat volien connectar el seu cor amb una realitat fonda, entranyable. Que no havien renunciat a aquell clam interior que fa de l'home un animal religiós, una mixtura de cos i esperit, una necessitat de Déu que la cultura materialista del nostre temps no havia pogut ofegar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/06/18/barri-sant-antoni/495547.html?utm_source=rss